

Sygn. akt II S 45/18

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2018 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Cezariusz Baćkowski (spr.)

Sędziowie: SA Bogusław Tocicki

SA Zdzisław Pachowicz

Protokolant: Anna Turek

po rozpoznaniu skargi S. F.

na naruszenie jego prawa do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy, zawisłej przed Sądem Okręgowym w Świdnicy, sygn. akt IV S 36/18 w przedmiocie skargi na naruszenie jego prawa do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki, sprawy toczącej się przed Sądem Rejonowym w Kłodzku, sygn. akt II Kp 266/18

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. z dnia 16 sierpnia 2004 r. Nr 179, poz. 1843 ze zm.)

postanawia:

- 1. zwolnić S. F. od obowiązku uiszczenia opłaty od skargi;**
- 2. pozostawić bez rozpoznania skargę S. F..**

UZASADNIENIE

W dniu 13 września 2018 r. (data wpływu do Sądu Apelacyjnego) S. F. złożył pismo zatytułowane (...) w którym domagał się stwierdzenia nieważności postępowania IV S 36/18 Sądu Okręgowego w Świdnicy w przedmiocie jego skargi na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, uchylecia wydanego w tym postępowaniu zarządzenia o uznaniu skargi za bezskuteczną, zasądzenia na swoją rzecz od Skarbu Państwa 2000 zł tytułem zadośćuczynienia „z powodu nie nadania biegu procesowego” pismu pokrzywdzonego z dnia 6 sierpnia 2018 r., obciążenia „kosztami i opłatami sądowymi skarżony Sąd Okręgowy w Świdnicy”.

Pismo to zostało przedstawione do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu wobec uznania go (art. 118 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki - Dz.U. z dnia 16 sierpnia 2004 r. Nr 179, poz. 1843 ze zm.) za skargę na naruszenie prawa S. F. do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy, zawisłej przed Sądem Okręgowym w Świdnicy, sygn. akt IV S 36/18 w przedmiocie skargi na naruszenie jego prawa do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki, sprawy toczącej się przed Sądem Rejonowym w Kłodzku, sygn. akt II Kp 266/18.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Skargę jako niedopuszczalną należało pozostawić bez rozpoznania.

Art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze (...) wynika, że katalog postępowań w których stronom i innym podmiotom przysługuje prawo do wniesienia skargi na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki jest zamknięty. Nie zostało tam wymienione postępowanie w przedmiocie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Dlatego przedmiotem skargi na przewlekłość postępowania skutkującej koniecznością zbadania jej merytorycznej trafności nie może być postępowanie o naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 2 października 2017 r., WSP 1/17, LEX nr 2401842, z dnia 9 stycznia 2018 r., KSP 21/17, LEX nr 2469511).

Z tych powodów na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze (...) należało skargę złożoną przez S. F. pozostawić bez rozpoznania.

Na marginesie, w związku z kwestionowaniem zarządzenia upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w Świdnicy o uznaniu skargi za bezskuteczną, należy zauważyć, że „przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843) przewidują jednoinstancyjny tryb rozpoznawania takiej skargi. Innymi słowy, przepisy tej ustawy, autonomicznie regulującej zasady i tryb jej rozpoznawania, nie przyznają stronie prawa do odwołania się (złożenia zażalenia) od decyzji sądu właściwego do jej rozpoznania na podstawie art. 4 tej ustawy” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 kwietnia 2005 r., SPK 19/05, OSNKW 2005 r., z. 7-8, poz. 67).

Nie byłoby słuszne oczekiwanie od S. F. uiszczenia opłaty od skargi w sytuacji, gdy jest oczywiste, że nie mogła być merytorycznie rozpoznana ponieważ była niedopuszczalna z mocy ustawy, dlatego należało zwolnić go od jej uiszczenia (art. 623 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze, por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2013 r., KSP 8/13, Legalis)

Zdzisław Pachowicz Cezariusz Baćkowski Bogusław Tocicki